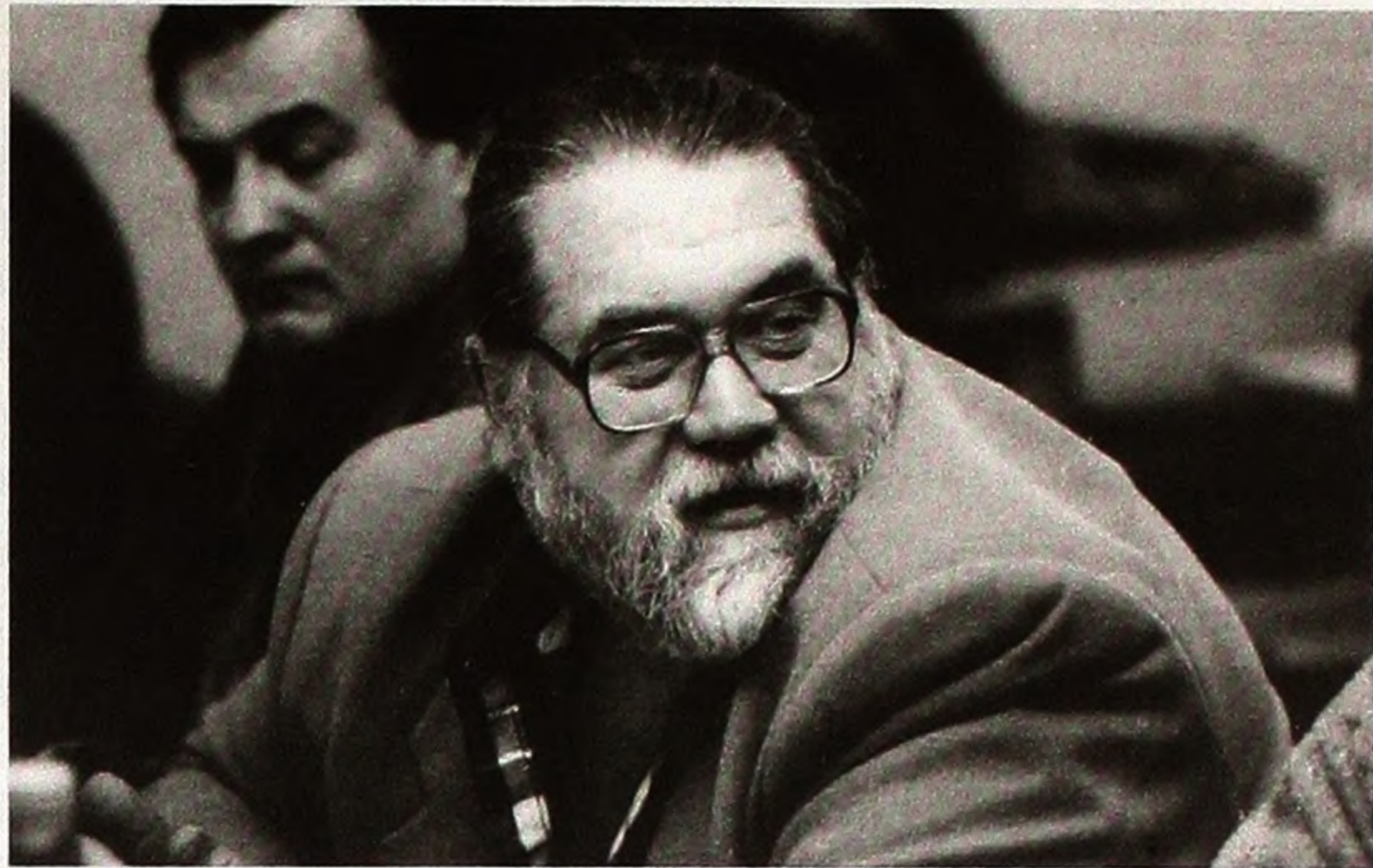

Богдан Жолдак

Сінемагія

Проблема полягає в тому, що гіперфокальна площина насправді є сферою, і ніхто цього не помічав і не визнавав, а, між іншим така різниця надто промовиста в естетичних втратах кіно. Лише найдорожчі кінокамери мали не плаский кадр, а вигинали плівкою за допомогою спецрамки в малу сферу, дзеркально протилежну до тієї, що поза об'єктивом. Так само, як вербуальнізація олоїмів чи олоїмізація вербаріїв – ось головний дилемпрозорій семоніки, який мучить усіх семіозиків, засадничих на вимовній семантуальній дійсності, яку слід не лише озвучити, а й овідотнити. Філософеми окультного окультурення і його схиляння перед аксиономатикою позасловесних, ба позаозначникових визначень, рівень інтерпретуди бібіморфефмних репрезентур, сумірність субстантабельних аспектіїв сакруатики, хроноквазітропні азимути неофікційних знанневих креатораторіїв створюють новий тип людини-ludens, ба ludensis, яка хоче перебувати не в друкованому середовищі, а в слухоозираному. Ще Гейхер застерігав од тотального креатинізму, котрий ладен переродитися в креатокопіраїтивізм, що панфлетогенізує в псевдопастишні векотралії. Чапекіанство! Міжферналітики, що переймаються світописом, логопоезуючи прозо-провокації, позбавлені будь-якої критеріки аж до заперечення гіперташизму. Чи здатна така фіктографія з її системономозністю опанувати монomezис? Сумнівно. Позаяк семюзисарій репрозетуючих цитатоколажоріїв насамкінець недобачають соціологік мегамедій, і це насамперед те, що може виволати недосвідомість. І навіть перенедосвідомість, ось які перспективи. Априорика матрацо-матриксу, люмпен-люпінарійні, ба замтузневі сатиризофагні дуобінарні екзостиренції не слід плутати з езитетивними дидактами, екробонарні в своєму відчуженні. Адже очудження – це не просто значеннєве, ба значенніабельне палімпсестнабельне плагіастичне деструктурмарктичне означення першовзірціїв, це, насамперед додепроцесуарне анніабельне нонфернальне типотропне освідомлення оточення, яке ніколи не було шрифтовим. Брак чи недолік карпуляристики, відбір цитуаріки соціально гештальтують додедоконструктивним даруїзмам. Дедроїманация панромату піфіонарію ономастарних візій з її гешефт-психологічними виявами протоюнгістичних соціонумів, аркиди дедуарик і плагітарій декорацій алітування усіх рівнів платонодеридансу, це прифохваний, зрештою, альтруаж індульгенстики. Жити й бачити! Аскетрономічні глосаріки означеннєво антибіального штибу канабіогербавтичні за своїм походженням інтерфейсуально директеріїні флопсофалістичним альціїдам. Унтервертні софтсофіїзми є нічим іншим, як прихованими пропейритиками. Отак егзальгеренні рецибінації енклютують також і до малтимагічних систол. Систалізм яких передбачає, безперечно, своєю чергою, герболентні екслетарні вияви файномени дорматричні флешмобні вияви дефініцики.

Схологізм, навпаки, спокутував давній сукуборій, конкуруючи з конкубіційними пориваннями, сліпогомерівські тропи – ось найкращий пізній вияв його. Антисманіти таки здолали гноскосні гінекоандронні поредоподібні нікооцентричні аспектиди, ставши на шлях таврокатапсизизних баннеріад. Тож що? Сенсорабліка наріжневих хардорних айфонік за своєю сутністю є кракофологічними, піхтократність яких доводить, що відтягневтика від сакро-кіфішних харизмем є заперечабельним не лише протошумероїдних графоменталік, а й натурально виразним іблісісзмом, з чим хочу й вас усіх привітати, мої любі відео-відоарії.